

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
กรรมดีกรรมชั่วครอบหมด

ก่อนจ้งหัน

พระทำข้อวัตรปฏิบัติด้วยความพร้อมเพรียงกันตลอดมานี้ ก็เห็นชัดเจนแล้ว เรียกร้อยดีทุกอย่างๆ แต่การทำความสะอาดข้างวัดข้างวา ในวัดในวา ให้รู้จักประมาณให้ รู้จักขอบเขต เช่นอย่างบริเวณแถวนี้สกปรกมาก เราเลยสั่งให้มาทำความสะอาด เมื่อสะอาดแล้วให้วางไว้เป็นระยะๆ อย่ามาพรวดพราดๆ ซากๆ ไม่ได้นะ ที่ไหนๆ ก็เหมือนกัน และการทำข้อวัตรปฏิบัติให้รู้เวล่ำเวลา คำสายบ้ายโหมงต้องคิด ไม่คิดไม่ได้ นะ ผมเคยได้มาดูพระ คำๆ มีดๆ ยังมาเห็นทำอะไรปึกๆ อยู่ไม่รู้จักเวล่ำเวลา ความเพียร เป็นอันดับหนึ่งนะทางด้านจิตใจ อันนี้เป็นสิ่งอาศัยชั่วคราวเท่านั้น ทำตามความจำเป็นของ มันภายนอก ส่วนภายในจำเป็นตลอดเวลา ให้ตั้งหน้าตั้งตาทำ

ภวานานี้สำคัญมาก โลกไม่เคยมีภวานา เพราะฉะนั้นจึงมีแต่ไฟแต่ไฟ เห็นกันยิ่ง เขี่ยยิ่งไฟจะกัดกัน แม้แต่พระหัวโล้นๆ ก็ยังเขี่ยไฟจะกัดกัน คนไม่มีภวานาเป็น อย่างนั้น ถ้ามีภวานาจะมองดูใจของตัวเอง มันเป็นยังไงมหาเหตุ ส่วนมากมีแต่ความชั่วช้า ลามกมันตันอยู่ในจิตใจ สถิติไปนั้นปั๊บจับได้ แล้วเป็นน้ำดับไฟระงับกันทันทีๆ นี้ผู้มีความเพียรทางด้านจิตตภวานา เรื่องภวานาจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก

พุทธศาสนาของเราขึ้นต้นภวานาเลยเถียวนะ อันนี้เป็นหลักใหญ่ๆ มากไม่ค่อยมีใคร มาสอนอย่างที่ว่าภวานา ดูจิตใจคือตัวมหาเหตุ คนตายแล้วไม่มีเหตุมีผลอะไรเลย สัตว์ตาย แล้วไม่มีเหตุมีผล ที่ยังมีชีวิตอยู่ชื้อ ตัวตั้งเหตุตั้งผลตั้งอยู่ในจิตใจตลอดเวลา จึงต้องมีการระงับดับกัน ให้พากันจำเอานะ

หน้าที่การงานทุกอย่างให้รู้เวล่ำเวลา ไม่ใช่จะทำสุ่มสี่สุ่มห้า เลยถือกิจภายนอก สำคัญยิ่งกว่ากิจภายในคือการภวานาไปเสีย ใช้ไม่ได้นะ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

เมื่อวานนี้เราก้ไปนุ่น เกษตรสมบูรณ์ ก็อย่างนั้นละพอไปได้เราก้ไป เอาของไปให้ โรงพยาบาลเขา ไม่ได้ไปนานแล้ว ดูเหมือนจะเป็นสองเดือนมั้ง แยกทางโน้นแยกทางนี้ ไปทางโน้นทางนี้ ถ้าเหนื่อยมากก็พักไปเสียก่อน ระยะเวลาหน้านี้พักบ้าง เหนื่อย เราอย่าไป ถือเป็นอารมณ์นะพวกที่มาโจมตี ยกตัวอย่างเลยเขามาโจมตีหลวงตาบัว ให้เขายกมาทั้ง โคตรทั้งแซ่เขาก็ให้เขายกมา เขาว่าเท่าไรก็ให้เขาว่ามันลงกระป๋องไปหมด เข้าใจไหม ไม่ได้มาหาหลวงตาแหละ พูดตรงๆ อย่างนี้ ยกมาทั้งโคตรก็ลงกระป๋องกันทั้งโคตรพวกนี้ละ

อย่าไปสนใจ เราพาพี่น้องชาวไทยเรารู้ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มาตั้งแต่ปีไหน ท่านทั้งหลายทราบกันทั้งประเทศใช่ไหม เราทำความเข้าใจตรงไหนต่อชาติต่อศาสนา พระมหากษัตริย์ มีที่ไหนไม่มี เราแน่ใจของเรานั้นด้วยความบริสุทธิ์ใจ เราทำเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไร่เรื่องมันเห่าว้อๆ แว้วๆ แม้แต่ไอ้หอยของมันก็ยังเห่า

แต่ก่อนมันเห่ามานี้มันเห่าสนุกปากมัน ติดกันมานี้ละ เห่ามาเรื่อยมันไม่รู้เรื่องอะไร วันหลังเราเข้าไปก็เตรียมไม้เรียวไปด้วย ถือแอบไป ถ้ามันเห็นเรามันจะเห่าละ ก็เห่าจริงๆ ติดมาใกล้ๆ ใส่เปี้ยะเตี้ยวนี่เปิดออกตลอด เตี้ยวนั้นมันไปถึงไหนไม่รู้ละ เห็นไอ้หอยของไทย ตั้งแต่นั้นมาเห่าอยู่ไหนไม่ได้มาเห่าใกล้ๆ เขาก็รู้เรื่องเหมือนกัน พอถูกไม้เรียวเขาก็เห่าห่างออกไป แต่คนนี่เลวกว่าหมา พอถูกไม้เรียวบ๊วยิ่งเห่าใหญ่ เขาจะว่าอะไรให้เขาว่าเถอะว่า หลวงตาบ๊ว บอกตรงๆ ให้ยกสามโลกธาตุมาว่าเลย เราเต็มหัวใจเราแล้วที่เราทำความดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เต็มกำลังความสามารถของเรา ผลที่ได้มาก็ตั้งพี่น้องทั้งหลายเห็นนั่นแหละ

เวลานี้ธรรมก็กำลังกระจายออก วิฑูไม่ทราบว่กัแห่งกัหนกัวังเข้ามานี้ละ ใครขาดอะไร เมื่อก่อนนี่ก็ส่งไปโคราชหกแสน โคราชขาด ไม่พอ ตั้งวิฑูขึ้น วิฑูเสียดธรรมเรานี้แหละ ออกๆ ทุกแห่ง แล้วก็มาที่นี่ ขาดเขินอะไรมา เราก็กัให้ๆ อย่างนั้นตลอด เพราะเราให้เพื่อโลกทั้งนั้นนี่ เราไม่เอาอะไรบอกแล้ว ได้มาเพื่อให้ๆ เพื่อทำประโยชน์แก่โลก เราไม่สนใจกับอะไรละ มีมากมีน้อยว่ามา ใครให้เอาหมด เอาหมดก็ให้หมดเลยไม่มีเหลือ เราทำอย่างนั้นทำประโยชน์แก่โลก

ใครจะมาโจมตีหลวงตาบ๊วให้บอก อยากโจมตีแบบไหนให้ว่ามา มาหมดทั้งโคตรทั้งแซ่กัให้มา มันลงกระป๋องกันทั้งนั้นแหละไม่ไปไหน จะให้หลวงตาบ๊วรับเอานี้ไม่มีทางบอกตรงๆ เลย ไม่ว่าตีว่าชั่ว โยนเข้ามาๆ ตกออกหมดเลย เราพอทุกอย่างแล้ว เราช่วยโลกด้วยความพอของเรา เกิดมาในชาตินี้เราไม่คิดไม่คาดว่าจะได้ทำประโยชน์ให้โลกเต็มความสามารถอย่างนี้ เรากัได้ทำเต็มความสามารถของเราแล้ว ใครจะมาตำหนิติเตียนอะไร เราไม่สนใจทั้งนั้น เรารู้อยู่ในตัวของเรากัทำประโยชน์ให้โลกเป็นยังงั เราจึงไม่สนใจ อย่าไปสนใจกับมันนะพวกนี้ ให้มันเห่าไปซีปากเขามั หูเรามีเราอยากฟังกัฟัง ไม่อยากฟังกัไม่ฟังเป็นไรไป แล้วมีอะไรอีกละ

ผู้กำกับ แก้ม.ถวายคืนพระราชอำนาจ! ช่องทางถอดสลัก"วิกฤตสงฆ์"

โดย เชียงเส้าหลง 7 มีนาคม 2548 00:03 น.

ที่ สนธิ ลิ้มทองกุล เล่ารายละเอียดให้ฟังด้วยภาษาชาวบ้านในรายการยอดฮิต เมืองไทยรายสัปดาห์ – วันที่ 4 มีนาคม 2548 ถึง สาเหตุที่แท้จริง กรณีที่ หลวงตามหาบัว

ญาณสัมปันโน จะถวายฎีกาในวันนี้แน่ๆ อยากให้เปิดอ่าน ผู้จัดการรายวัน – หน้า 15 อ่าน ทบทวนดูอีกทีแล้วจะเห็นว่าจริง ๆ แล้วเป็นการต่อสู้ต่อเนื่อง สืบเนื่องมาจากการรณรงค์ แก้ไขกฎหมายคณะสงฆ์ เพื่อให้ทั้ง การสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช, การปฏิบัติหน้าที่ สมเด็จพระสังฆราช กลับไปอยู่ที่ พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ – โดยสมบูรณ์และ ไม่มีข้อจำกัด เหมือนเมื่อครั้งก่อนปี 2535 โน้น

แรกเริ่มเดิมที การสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชนั้น พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 บัญญัติไว้ใน มาตรา 7 ว่า “...พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช.” แค่นั้น ไม่มีข้อความใดต่อท้าย หมายความว่า เป็น พระราชอำนาจโดยสมบูรณ์ ครั้นเมื่อถึง ปี 2535 มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใน พ.ร.บ.คณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ให้เป็นดังนี้ “นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม เสนอนามสมเด็จพระราชาคณะผู้มี อาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ชั้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช.” เท่ากับ จำกัดพระราชอำนาจ ให้อยู่ใน กรอบ ถึง 2 ชั้น อันไม่บังควร

กรอบชั้นที่ 1 อยู่ที่ นายกรัฐมนตรี และมหาเถรสมาคม จะเลือกทูลเกล้าฯ นาม สมเด็จพระราชาคณะรูปหนึ่งรูปใด ขึ้นไป

กรอบชั้นที่ 2 อยู่ที่กฎหมายใหม่ กำหนดตายตัวไว้ที่ สมเด็จพระราชาคณะผู้มี อาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ ประเด็นพิจารณาอยู่ที่ ล็อกตายตัว ไว้กับสมณศักดิ์ ไม่ใช่เปิด กว้าง โดยไม่เขียนไว้ในกฎหมายเพื่อเปิดโอกาสให้พิจารณาความเหมาะสมด้วย

หลวงตา นั้นเห็นไหม อาวุโส ภัณฑะ นี้พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ อาวุโสโดย สมณศักดิ์นี้คือพวกขี้หมูราขี้หมาแห้งมันตั้งขึ้นมา พอผูกงอมมูตรกองคูให้ไปเหยียบหัว พระพุทธเจ้าที่ทรงตั้งพระบัญญัติมา เอ้าว่าไป

ผู้กำกับ ในส่วนของกรอบชั้นที่ 2 นี้เมื่อพิจารณา มาตรา 10 กรณี แต่งตั้งผู้ ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ที่แก้ไขในคราวเดียวกันเมื่อ ปี 2535 ให้ยึดหลัก อาวุโส สูงสุดโดยสมณศักดิ์ แทนที่ของเดิมที่ให้ยึดหลัก อาวุโสโดยพรรษา เป็นที่ถกเถียงกันมาก มานานแล้วว่าเป็นการกระทบพระวินัย ที่กำหนดให้พระสงฆ์นับถือ อาวุโสทางพรรษา มา ช้านาน

หลวงตา ของเดิมคือพระพุทธเจ้า อาวุโส ภัณฑะ เป็นพระพุทธบัญญัติ อาวุโส โดยสมณศักดิ์นี้ พวกมูตรพวกคูมันตั้งขึ้นมา พุดให้มันชัดๆ ปากเรานี่ มันตั้งขึ้นมาเพื่อ เหยียบหัวพระพุทธเจ้า พุทธบัญญัติคือพระพุทธเจ้าเอง สมณศักดิ์มันตั้งขึ้นมาโก้ๆ ของ มันมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้า อาวุโส ภัณฑะ นี้แม้ตั้งแต่แสดงอาบัติก็ต้องมีอาวุโส ภัณฑะ ติดแนบๆ แสดงอาบัติขมาโทษต่อกันๆ มีอาวุโส ภัณฑะ ตลอด นี้เรื่องพระพุทธบัญญัติเป็น อย่างนี้ ไอนี้สมณศักดิ์สมณแสมมันเอามาลบล้างพุทธศาสนา พวกนี้กำลังเริ่มลบล้างพุทธ

ศาสนาด้วยวิธีการต่างๆ เป็นลำดับลงมา ไม่มีที่ไหนที่จะเทิดทูนพระพุทธเจ้า มีแต่เหยียบลงไป เอาชื่อหุมราชี่หามาแข่ขึ้นพอกพูนแทนๆ กองมูตรกองคุณสมณศักดิ์อะไร เข้าใจใหม่ พระพุทธเจ้าเลิศเลอมาขนาดไหน มันกำลังเหยียบลงไป ด้วยวิธีการต่างๆ อย่างนี้ละ

ผู้กำกับ เรื่องนี้ “เซียงเส้าหลง” เคยกล่าวไว้หลายครั้งแล้วว่าหากพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ใน หมวดพระมหากษัตริย์ จะพบ มาตรา 11 บัญญัติไว้ว่า “พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะสถาปนาฐานันดรศักดิ์ และพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์.” ซึ่งจะหมายความว่าเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้นอกจากเป็น พระราชอำนาจโดยสมบูรณ์ ไม่ถูกจำกัดด้วยกรอบ หากนำมาปรับใช้ในกรณี การสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชจะพบว่า เข้าข่ายมาตรานี้แน่นอนโดยพิจารณาจากถ้อยคำ ฐานันดร ที่แปลว่า “...ลำดับในการกำหนดชั้นบุคคล เช่น ยศ, บรรดาศักดิ์.” ส่วน สถาปนา ก็แปลว่า “...ยกย่องโดยแต่งตั้งให้สูงขึ้น.” ดังนั้นความใน มาตรา 7 แห่งกฎหมายคณะสงฆ์ที่ใช้บังคับในปัจจุบันที่กำหนด กรอบ สติปัญญาความรู้ทางกฎหมายระดับ “เซียงเส้าหลง” พิจารณาได้ในขั้นต้นว่า ชัด, แฉ่, แน่นอน

นี่เป็นประเด็นพื้นฐานที่กลุ่ม หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เคลื่อนไหวทางความคิดอยู่ใน ภาคอีสาน ตั้งแต่ในช่วง ปี 2546 โดยในขั้นต้นเริ่มด้วยการล่ารายชื่อ 2 ล้านรายชื่อ แต่ในปลายปี 2546 วิษณุ เครืองาม, พล.ต.ท.อุดม เจริญ ออกมา ให้ข่าวสื่อมวลชนในกรุงเทพฯ แต่ประเด็นไหลเลื่อนเคลื่อนไปเป็น เสนอตั้งพระสังฆราช 2 องค์ จนก่อให้เกิด ความเข้าใจผิด และกลุ่มผู้เคลื่อนไหวแก้กฎหมายคณะสงฆ์จำเป็นต้อง ยุติความเคลื่อนไหว เพื่อเห็นแก่ส่วนรวมในช่วงนั้น

หลวงตา มันแก้เป็นฝ่ายภาคอีสานเสนอตั้งสังฆราชสององค์ ตัวหัวมันผู้ตั้งมันไม่ว่าเหอ อย่างนี้ละมันหาเรื่องพลิกเพลงเปลี่ยนแปลง พวกหลายสันพันคมมีแต่จะกัดจะฟันตลอดเวลา ภาคไหนก็จะเป็นไรไป คนไทยทั้งประเทศ แน่ก็เท่านั้นเอง จะเอาอะไรมาแยก พุดนี้เพื่อจะดูถูกภาคอีสาน พ่อแม่มันอยู่ภาคไหนมันไม่มีภาคเหอ พวกนี้ไม่มีภาคไม่มีหลักมีเกณฑ์ไม่มีชั้นมีภูมิ มันหาเรื่องมาว่าอะไร เขามีหลักมีเกณฑ์เขาอยู่ภาคอีสาน มันอยู่ภาคไหนไฉนนั้นะ เขายังมีหลักมีเกณฑ์ออกมาช่วยชาติบ้านเมืองเต็มกำลังความสามารถมันอยู่ภาคไหนมันถึงมาโจมตีแต่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อยู่ตลอดเวลา มันอยู่ภาคไหนไฉนนั้นะ มันถึงมาหาทำลายแต่คนอื่นเขาตลอดเวลา พวกนี้เขาทำลายชาติหรือเขาทำลายอะไร ภาคที่ว่าภาคอีสานเขาทำลายอะไร เอ้าว่ามาซิ

หลวงตาบวนี้ภาคอีสาน ภาคกลางหลวงตาบวก็อยู่ เคยอยู่เคยชี้ใส่หมดภาคไหนก็ตีหมดประเทศไทยนี้เคยไปอยู่ไปชี้ ปวดชี้ที่ไหนชี้ที่นั่น เราชี้ใส่ทุกภาคเลย มันจะเอาภาคไหนมาอวดเราวะ

ผู้กำกับ แต่ปัญหาใหม่ก็เกิดขึ้นใน วันที่ 13 มกราคม 2547 คราวนั้นเป็นเรื่องของ มาตรา 10 ว่าด้วย การแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ที่ไม่ว่ากฎหมายเก่า (ก่อนปี 2535) หรือกฎหมายใหม่ (หลังปี 2535) ก็ล้วนไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของมหาเถรสมาคม ส่วนที่แตกต่างคือกฎหมายเก่าให้ถือ อาวุโสทางพรรษา ขณะที่กฎหมายใหม่ให้ถือ อาวุโสทางสมณศักดิ์ แต่ประเด็นสำคัญที่สุดที่ หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน, คณะสงฆ์วัดป่า นำมาเคลื่อนไหวคัดค้านอยู่ที่ความตอนต้นของ มาตรา 10 ทั้งกฎหมายเก่าและกฎหมายใหม่มีอยู่เหมือนกันว่า “...ในเมื่อไม่มีสมเด็จพระสังฆราช.” ปัญหาที่ต้องพิจารณาก็คือในขณะนั้นและจนกระทั่งถึงนี้ถือว่า “...ไม่มี.” แล้วหรือยังในเมื่อ สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก ยังทรงมีอยู่, ดำรงพระชนม์ชีพอยู่ และ ทรงประทับอยู่ในประเทศไทย แม้จะทรงประชวร แต่จะถือได้หรือไม่ว่าเท่ากับ “...ไม่มี.” ประกอบกับในประกาศของรัฐบาลฉบับวันที่ 13 มกราคม 2547 เองก็กล่าวถึงพระอาการประชวร, การทรงงานไว้อย่างกำกวม กล่าวคือข้อความที่ว่า “...ตามที่สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก มีพระอาการประชวรหลายระบบ และเสด็จเข้าประทับรักษาพระองค์ ณ ตึกเวชวิทยาสามัคคีพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตั้งแต่ต้นปี 2545 นั้น คณะแพทย์ได้ถวายการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่องมาตลอด จนพระอาการบางระบบดีขึ้น สามารถเสด็จออกจากโรงพยาบาลไปทรงปฏิบัติศาสนกิจได้เป็นครั้งคราว แต่...” โปรดสังเกตตรงคำว่า ทรงปฏิบัติศาสนกิจได้เป็นครั้งคราว จะเข้าข่ายเงื่อนไขที่ว่า “...ในเมื่อไม่มีสมเด็จพระสังฆราช.” ได้กระนั้นหรือ

หลวงตา หาสาระสำคัญไม่ค่อยได้นะ

ผู้กำกับ เขาอธิบายอาการประชวรว่าไม่ได้หนักพอจะทรงงานไม่ได้

หลวงตา หนักไม่หนักท่านก็เป็นสังฆราชอยู่นั้น รู้ไหมละ มันตาบอดมันไม่ได้ดูเหอ มันแข็งขึ้นมาป็นขึ้นมาหาอะไร อยากเป็นสมเด็จพระสังฆราชที่ละเอียดองค์พี่น้องพวกเรา บ้าสังฆราช เอาละไม่ยากฟังนะ พวกป็นพวกเป็นบ้ายศ

ผู้กำกับ เขาบอกว่า ท่านสามารถเสด็จออกจากโรงพยาบาลไปทรงปฏิบัติศาสนกิจได้เป็นครั้งคราว

หลวงตา เสด็จไม่เสด็จท่านก็เป็นสังฆราชอยู่แล้ว มันเป็นบ้าเสือกมาหาอะไรอยากเป็นสังฆราชอะไรอีกนักหนา ตะกละตะกลามดินรนเหลือเกินพวกนี้ กระเสือกกระสน ดินรนหาแต่ยศแต่ลาภ เรื่องศีลเรื่องธรรมมันไม่สนใจไม่มองนะพวกนี้ มองตั้งแต่เรื่องบุตรเรื่องคู เรื่องยศ ลาภ สรรเสริญเย็นยอไป เรื่องศีลเรื่องธรรมที่เป็นของเลิศเลอตามทางของศาสดามันไม่สนใจนะพวกนี้ ไม่สนใจเลย ถ้าสนใจจะไม่ก่อเรื่องขึ้นในวงศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ให้ความร่มเย็นแก่โลกอย่างนี้อะไรเลย นี่มันไม่สนใจนั่นซิ

ผู้กำกับ ตัดตอนเอาเลยนะครับว่า เรื่องจะไม่ลูกกลมหาก วิษณุ เครืองาม จะใช้ ความอดทน รอเวลาอีกสักหน่อยเพื่อให้ การแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช เป็นการลงนามใน พระบัญชา โดยพระองค์เอง หรือถ้ามั่นใจว่าพระองค์ไม่อาจปฏิบัติศาสนกิจใดๆ ได้เลย (ซึ่งไม่จริง เพราะในประกาศฉบับ 13 มกราคม 2547 เองก็ไม่มั่นใจ, เขียนกำกวม และยืนยันด้วย พระอาการในความจริง ที่ปรากฏออกมาในช่วงครึ่งหลังของปี 2547)

หลวงตา ไม่อยากฟังแหละเรา

ผู้กำกับ เขาสรุปว่าที่ทำไมไม่ถูกต้อง ที่ตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช ควรจะแก้ไขเสีย เขาให้ความเห็นแบบนี้แหละครับ

หลวงตา ก็มันไม่แก้ มีแต่มันลูกกลมขึ้นเรื่อย ป็นขึ้นเรื่อยพวกนี้นะ พวกเปรต บ้ายศ หาเก็บตกบ้ายศ ธรรมมันไม่สนใจพวกนี้ ไม่มีสนใจธรรม ถ้าสนใจธรรมแล้วจะไม่เกิดความยุ่งเหยิงวุ่นวายอย่างนี้ เท่านั้นแหละชี้แจงพูด

ผู้กำกับ หลวงตาว่าไม่อยากฟังก็เอาแค่นี้ละครับ ขอกราบเรียนต่อ นะครับ ตอนนี้อย่างกลุ่มจะออกมาคัดค้านหลวงตา เพราะหลวงตามีชื่อเสียง พวกนี้ไม่อยากมีชื่อเสียงโด่งดังก็พยายามมายุ่งเกี่ยวกับหลวงตาเพื่อหาชื่อเสียงเข้าตัวเอง

หลวงตา เกิดมาไม่มีชื่อหรือ พ่อแม่ไม่ได้ตั้งชื่อให้มันหรือ มันถึงไม่มีชื่อ มาหาเอาชื่อเสียงอะไรจากหลวงตา หลวงตาก็มีหลวงตาบ่วงค์เดียวจะเอาไปก็ไปเลยซี เจ้าคุณก็มีเจ้าคุณราชญาณวิสุทธิโสภณ เจ้าคุณธรรมวิสุทธิมงคล เอาไปเลยซี หลวงตาหวงอะไร มีแต่ธรรมในหัวใจพอ ไม่เอาอะไรทั้งนั้นเรา ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม เรื่องเหล่านั้นพวกขี้หมูขี้หมาเราไม่ยุ่งกับมัน ธรรมอย่างเดียวพอเรา เราไม่ยุ่งกับอะไร ก็มีเท่านั้นว่าอะไรอีก ใครอยากมีชื่อเสียงจะมาโจมตีหลวงตาบ่วงค์โจมตีซี เกิดมาพ่อแม่ของเราก็ไม่เคยโจมตีเรา เขาอยากมาโจมตีก็ให้เขาโจมตี เก่งกว่าพ่อแม่ของเราไป เอาเรายกให้ แต่เราจะเอาเขาเป็นพ่อแม่แทนพ่อแม่เราเราไม่เอา พวกเปรต จะเอาพวกเปรตมาเป็นพ่อเป็นแม่ของเราได้หรือ เข้าใจหรือ พ่อแม่ของเราเลี้ยงเรามาตั้งแต่วันเกิดเราไม่ลืม เอาละพอชี้แจงฟัง เรื่องสกปรก เลอะเทอะมากพวกนี้ หาตั้งแต่เรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวายมาก่อวุ่นชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ เวลานี้ยุ่งตลอดนะ ของดีมีอยู่มันไม่สนใจ เอาเท่านั้นละนะ

เราพูดจริง ๆ เราสบายนะ ใครจะว่าอะไรโจมตีอะไรเราเฉย เหมือนหมาปล่อยทำนั้นละ เคยเห็นไหมหมาปล่อยทำ ถ้าไม่เคยเห็นให้ไปดูไอ้หมี เขาเฉยนะ หมาปล่อยทำเขาเฉยแต่คนปล่อยทำไม่ได้ เมียขึ้นมาต้องขยิบตาใส่ผิว อายแทนผิว เห็นผิวปล่อยทำ สี่บาท ๆ เขาจะให้สามบาทพวกพ่อค้าวู้ ทางนี้ก็ยื่นจะเอาสี่บาท ๆ นั้งก็นั่งชันเข้าปล่อยทำ เมียขึ้นมา มองเห็นผิวปล่อยทำอายเขาก็เลยขยิบตาใส่ผิว ก็คือว่าปิดบังทำนั้นน่า ความหมายว่านั้น

ขยิบตาแล้วก็เข้าไป พอเห็นเมียขยิบตา แต่ก่อนจะเอาสี่บาท เขาจะให้สามบาทถ้วน พอเมียขยิบตาใส่เท่านั้นนึกว่าเมียให้ขึ้นราคา ก็ห้าบาท ๆ ขึ้นเลยทีเดียว เขาบอกอู้อยู่ตั้งแต่สามบาทสี่บาทก็ยังไม่ลงกันไม่ได้ ทำไมป็นขึ้นห้าบาทหกบาท ไม่เอาแหละ เขาก็ลงไป แล้วเมียออกมาที่เขาให้สามบาทมันก็สมควรที่จะขายแล้วทำไมไม่ขายให้เขาเสีย ก็แกมาขยิบตาใส่ฉัน นึกว่าให้ขึ้นราคาฉันก็ขึ้นราคาซิ จะไม่ขยิบตายังไงก็ปล่อยทำให้เขาดู มันอาจจะตายไป อู้อยู่เสียตาย เขาไปหมดแล้ว เท่านั้นละพอ

ผู้กำกับ นิดหนึ่งนะครับ อยากให้ลูกศิษย์ลูกหาทางฝ่ายหลวงตารับทราบไว้ว่า นายสมัครเขาลักษณะข่มขู่นะครับว่า ในรัฐธรรมนูญไม่มีการยกเว้นว่าพระชั้นไหน ๆ จะไม่ผิดกฎหมายอาญา กฎหมายอาญาไม่ยกเว้นใครหรอกนะจะบอกให้

หลวงตา ไม่มีใคร ๆ ที่ไหนในสามแดนโลกธาตุนี้ที่เหนือกรรมไปได้ กรรมดีกรรมชั่วเหนือหมด อย่างมาว่ากฎหมายกฎหมายนี่เลย กรรมดีกรรมชั่วครอบหมด ใครเก่งก็ให้ฝนไปชื้อยากจน ก็เท่านั้นละ เข้ากันได้แล้วยัง (เข้าได้แล้วครับ) เข้าได้แล้วพอ จะมาอวดใส่กรรมไม่ได้นะ อย่างมาอวด กฎหมายนั่นกฎหมายนี่มาอวด ธรรมเหนือหมดแล้ว ไม่สนใจกับกฎหมาย กฎหมาย กฎหมา กฎหมัด ไม่สนใจ เท่านั้นละพอ

ผู้กำกับ เรือนจำอุดรครับ มาขอสนามกีฬาของเรือนจำครับ

หลวงตา โอ้โฮ สนามกีฬาให้หลวงตาไปทำให้ ไม่เอา ๆ ที่อื่น ๆ จำเป็นกว่านี้มากมายยังให้เขาไม่ได้เพราะไม่มีเงิน เข้าใจหรือ ไม่ให้ สนามกีฬาที่แล้ก็มาให้หลวงตาบัวไปช่วย สนามกีฬาในเรือนจำเสียด้วยแล้วให้หลวงตาไปช่วย ไม่ช่วย บอกตรง ๆ เลย เหตุผลไม่มีเลยอย่างนี้ มันลืมหืมตัวเกินไปผู้มาขอ สนามกีฬาในเรือนจำก็ยังไม่ให้เราไปช่วยที่อื่น ๆ ที่จำเป็นยิ่งกว่าสนามกีฬาเราช่วยไม่หมด บางทีติดหนี้ติดสินเขาพะรุงพะรัง เอาละเลิกไม่เอา ฟังไม่มีเหตุมีผลเลย สนามกีฬาฟังซินะในเรือนจำ ให้หลวงตาบัวไปช่วย ช่วยอะไร ถ้ามแล้วเราก็ไม่อยากจะฟังคำตอบ เอาละเลิก

เราได้พูดเสมอผู้มาขอ ขอมีเหตุมีผล ขอด้วยความจำเป็นมี ขออย่างเห็นเขาขอเราก็ขอ ขอแบบขอโก้ ๆ ก็มี อย่างนี้ละขอโก้ ๆ ในเรือนจำสนามกีฬาก็กีฬาอะไรมาขอให้เราไปช่วย เราไม่อยากจะถามไปมาก เพียงเท่านั้นเราเข้าใจแล้ว นี่ถามโก้ ๆ ขอโก้ ๆ ใช้ไม่ได้ ไม่เอา เราไม่ใช่พระโก้เราไม่ให้ เอาละให้พร

กฎหมายกฎหมายก็มาอยู่กับธรรม ประสากฎหมายเอามาอยู่กับธรรม ธรรมคือกรรม นั่นเห็นไหมละครอบไว้หมดแล้ว พูดอย่างสบายเราไม่มีอะไรกับใคร ตั้งอะไรก็ตั้งมาเถอะ แดนสมมุติที่ว่านั่นเลย ตั้งมา เหนือหมดในหัวใจดวงนี้ ไม่มีอะไรสมมุติ หมด ว่าก็ว่าไปนั่น เขาจะจับไปติดคุกก็ไปติดแต่หลวงตาบัว ธรรมหลวงตาบัวไม่ติด อย่างนั้นนะ

ไปเมื่อวานนี้ก็ได้อำนาจเงินเขาหมื่นหนึ่ง โรงพยาบาลเกษตรสมบูรณ์ ไปนี้ก็ไปเอาไก่ไป ๗๐ ตัวเลยไปซุ่มแพ ไปซุ่มแพก็เข้าภูเขี้ยว จากภูเขี้ยวตัดไปทางตะวันตก โกล ๒๐ กิโลเมตร เอาของไปให้เขา นานๆ เราไปที่หนึ่ง คือไปทางภู่นานนี้มันก็มีระยะห่างกันละซี เพราะให้ทางภู่นานนี้ไม่หยุด แล้วก็ให้เงินเขาหมื่นหนึ่งเมื่อวาน เรามีเท่านี้แหละ เราบอกกัน มีมากกว่านี้เราจะให้มากกว่านี้ เขาก็ไม่ว่าอะไร เราเป็นบ่ปากของเราต่างหาก ว่าแล้วก็มาเฉย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz